

Spm. nr. S 606

11) Til justitsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Er ministeren enig i, at spørgsmålet om, hvorvidt nogen måtte have gjort sig skyldig i overtrædelse af gældende lovgivning, udelukkende henhører under politiets, anklagemyndighedens og i sidste instans domstolenes afgørelse, og at denne afgørelse bør træffes uden på nogen måde at være præget af politiske hensyn?«

Skriftlig begrundelse

Det er for befolkningen af væsentlig interesse at vide, om efterforskningen og afgørelsen af tiltalespørgsmålet i enhver sag udelukkende afgøres ud fra gældende lovgivning uden at være præget af politisk indflydelse.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg kan glæde spørgeren med et kort og præcist svar. Svaret er ja.

Svend Aage Jensby (V):

Skal det forstås sådan, at hvis Justitsministeriet f.eks. fra en privatperson ude i landet får en henvendelse om forskellige spørgsmål, og der i denne henvendelse kan ligge en antydning af, at et strafbart forhold kan være begået, så vil Justitsministeriet ikke være sagsbehandler, men oversende sagen til anklagemyndigheden?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Alle sager, der kommer til ministeriet, bliver behandlet forsvarligt under respekt for embedet og retsplejeloven.

Svend Aage Jensby (V):

Hvis der i en henvendelse til ministeriet kan ligge en antydning af, at et strafbart forhold er begået, vil denne henvendelse så blive sendt til anklagemyndigheden?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Der er klare regler i retsplejelovgivningen for, hvordan den slags sager behandles, og der er klare regler for, hvordan ministeriet håndterer den slags sager. Det vil normalt være sådan, at der i alle sager vil blive indhentet en vurdering hos anklagemyndigheden. Der kan være enkelte sager, som ministeren af lovgivningsmæssige grunde skal tage stilling til selv, men det er meget, meget sjældent, at de sager forekommer.

Svend Aage Jensby (V):

Tak for svaret. I det, ministeren til slut siger, er de sager, ministeren har i tankerne, vel de sager, hvor påtale kun kan ske efter justitsministerens påbud, altså sager vedrørende statens sikkerhed og lignende. Eller er der andre sager?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg tænker på de sager, der ifølge lovgivningen bl.a. kan komme til justitsministeren, fordi der er et 2-instansprincip, som eksempel.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt blive en smule mere konkret: Hvis ministeren nu selv er til stede ved et møde, som afholdes under hemmelige former, og der dér bliver givet nogle hemmelige oplysninger, oplysninger, som bliver givet under fuld fortrolighed, og ministeren så bliver vidende om, at et af medlemmerne offentliggør de hemmelige oplysninger, er det så ikke ministerens pligt som øverste ansvarlige for anklagemyndigheden at drage omsorg for, at anklagemyndigheden vurderer, om loven er overtrådt?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det kan jeg ikke svare på her. Det spørgsmål, der er stillet, forekommer mig at være et hypotetisk spørgsmål, som jeg ikke skal svare på her i salen.

Helge Adam Møller (KF):

Vil det sige, at ministeren mener, at ministeren har været til stede ved et sådant møde, som jeg beskrev før, og der bagefter er en af personerne, som offentligt har refereret fra dette møde, som var underkastet streng tavshedspligt? Eller har ministeren ikke været til stede ved det møde? Var det sådan, jeg skulle forstå ministerens svar, eller var det sådan, at ministeren ikke er den øverste ansvarlige for anklagemyndigheden i dette land?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg tror ikke, at jeg skal redegøre her i Folketingets spørgetid for, hvilke fortrolige møder jeg deltager i.

Hermed sluttede spørgsmålet.